

Príloha

Scenár scénky: Hriešnik v zábavnom parku

Postavy:

vrátnik

Peter – nový návštěvník parku

šofér

traja účastníci zábavnej jazdy

správca horskej dráhy

jedna osoba na „Horskej dráhe – Vzrušenie“

majster – majiteľ obchodu s odevmi - prezliekárne

Rekvizity:

magnetofón s karnevalovou hudbou

šesť stoličiek

mikrofón

peňaženka

maska (škraboška)

šaškovské rekvizity – veľký červený nos, vtipné okuliare, uši alebo iné, ktoré sa vám podarí zohnať

DEJ sa odohráva v zábavnom parku. Otvorená vrátnica je pri vchode. V pozadí znie zábavná hudba.

Vrátnik: Haló, vitajte v Zábavném parku pre hriešnikov!

Peter: Vďaka, ešte som tu veru nikdy nebol.

Vrátnik: Ale? Máte nejaký zvláštny dôvod, prečo ste tu ešte neboli?

Peter: No, až donedávna som vôbec necítil potrebu sem prísť. Ale, viete, (hanbivo sa skláňa bližšie k vrátnikovi) urobil som, no... tak, povedzme stalo sa mi niečo, čo by som rád zo svojho života vymazal. Trápi ma to a chcem na to zabudnúť.

Vrátnik: Vaša situácia sa mi zdá dosť typická.

Peter: Nie že by som sa nesnažil urobiť všetko, čo som mohol. Stále sa však necítim dobre. Našťastie som zazrel váš farebný reklamný leták. Hneď som si domyslel, že to je to, čo potrebujem, čo mi vráti pokoj a pomôže mi cítiť sa lepšie.

Vrátnik: Ste na dobrej adrese. Chodí sem veľa ľudí! Máme tu dostatok atrakcií. Určite si nájdete niečo, čo vás uspokojí.

Peter: Výborne. To práve potrebujem! (Siahá po peňaženke). Prosím si celodenný lístok.

Vrátnik: (se smiehom) To je prax v iných zábavných parkoch. V našom parku pre hriešníkov platíte jednoducho tým, že ste tu! (Peter skrýva peňaženku do vrecka.) Ak sa nemýlim, jedna prehliadka parku práve začína. Rýchlo bežte! Volá sa „Náučná prehliadka po krajinе Previnenie“.

Peter: Vďaka, znie to pekne. Myslím, že tam pôjdem najprv.

Vrátnik: Som rád, že som vám pomohol.

(Vrátnik odchádza a Peter ide... na prehliadku... Luxusné auto je pripravené, šofér sa chystá ísť. Znie zábavná hudba.)

Šofér: (volá) Posledná možnosť pre záujemcov o náučnú prehliadku po krajinе Previnenia! Pre tých, ktorých trápi svedomie!

Peter: (dobieha) Dúfam, že nejdem neskoro. Je ešte voľné miesto?

Šofér: Pre záujemcov sa vždy nájde aspoň jedno voľné miesto! (Peter si sadá na voľné miesto)

Šofér: (sa otáča a víta záujemcov) Všetkých srdečne vítam! Ja som váš šofér a sprievodca po náučnej ceste krajinou Previnenia. Táto prehliadka je inšpirujúca a pomôže vám vyriešiť vaše problémy. Preto neváhajte! (Dvaja z cestujúcich môžu imitovať štart motora a rozbeh.)

Peter: (obracia sa k susedovi) Pane, je to vzrušujúce, však? Ja som tu prvýkrát. A vy?

Cestujúci 1: Aby som pravdu povedal, ja to tu nenávidím. Ale stále je to najlepší spôsob, ako si môžem napraviť svoju mizernú náladu. (Peter sa díva trochu prekvapene.)

Šofér: (hovorí do mikrofónu) Hneď na začiatku cesty si všimnite, prosím, na ľavej strane (všetci sa otočia doľava) túto raritu. Je to vzácný tropický list, ktorý nazývame: Pamiatka na hriech v raji. Tam sa to všetko začalo, u našich prarodičov...

Cestujúci: Ohhhhhh...

Šofér: A keď sa pozriete doprava (všetci sa otočia doprava), kde vlny narážajú na sivé skaly, to je územie divokej zveri, pochmúrne územie smútku a lútosti.

Cestujúci: Ahhh...

Šofér: Dámy a páni, a teraz prichádzame k najzaujímavejšiemu a najvzdialenejšiemu miestu našej prehliadky. Územie, ktoré vám teraz ukazujem, bolo pred davnými časmi rituálnym územím pre obyvateľov krajiny Previnenie. Na tomto mieste sa obyvatelia miestnych kmeňov na počesť boha Viny trýznili. Tým chceli umlčať svoje výčitky svedomia. Hovorí sa, že tieto hrozné rituály sa praktizujú medzi potomkami krajiny Previnenia až dodnes.

Peter: (susedovi) No nie! On si naozaj myslí, že mu veríme?

Cestujúci 1: Šofér tu bol dávno predtým, než som sem prišiel ja. Verte mi, vie o čom hovorí.

Šofér: A odtiaľ sa už vraciame späť. Dúfam, že ste prezili zaujímavú cestu a získali dostačok informácií. Tešíme sa na vás niekedy nabudúce. (Cestujúci vystupujú.)

Peter: (bývalému spolucestujúcemu) Viete, aby som bol úprimný, z tej jazdy som sklamaný. Vôbec sa necítim lepšie. Chodíte sem už tak dlho, povedzte mi, čo by ste mi odporúčal teraz?

Cestujúci 1: Viete, ja idem opäť na prehliadku po krajine Previnenia. Ale každý je iný. Skúste napríklad horskú dráhu. Myslím, že sa to volá „Vzrušenie“. Tam naozaj zažijete vzrušenie.

Peter: Ďakujem. Myslím, že sa tam hned vyberiem.

(Peter ide oproti k horskej dráhe Vzrušenie. Dráhu môžu tvoriť len dve stoličky za sebou. Správca dráhy prichádza s ďalším záujemcom.)

Správca dráhy: Nastúpte na túto životnú jazdu! Rýchlo zaujmite voľné miesta. Na horskej dráhe Vzrušenie zažijete veľa vzrušenia a zabudnete na svoje problémy! Poďte!

Peter: Kde si môžem sadnúť?

Správca: Tu je ešte jedno voľné miesto.

Peter: (spolucestujúcemu) Neviem ako vy, ale ja som trocha nervózny.

Spolucestujúci: Nebojte sa! Chyťte sa ma a ja vám všetko poviem.

Peter: Vy ste tu už bol?

Spolucestujúci: Niekoľkokrát. Sem chodia ľudia dosť často. Hned vám poviem prečo. Do konca jazdy budete toľkokrát hore a dolu, že tomu ani nebudeš môcť uveriť. A ľuďom to vyhovuje. Okrem toho, je tu toľko vzrušenia, že nedokážete myslieť na nič iné.

(Správca horskej dráhy zapína ľuďom bezpečnostné pásy.)

Správca: Ste pripravení? Ideme na to! Tak si to užite! (Správca spúšťa vláčik - vypínač.)

Spolucestujúci: Chyťte sa ma, už to začína! (Tí dvaja sa hádzajú na stoličkách, čím napodobňujú jazdu hore, dolu, ostré zákruty.) Nepôjdeš dlho a hned sa prvykrát vylakáte. Pozor, už je to tu! (prudký zjazd dolu) Všetko v poriadku? To prvé už máme za sebou. Teraz sa nahnite doľava! (Obaja sa nahnú doľava, ale Peter se dívá dolu.)

Obaja: Wauuuu!!!

Spolucestujúci: Nesmiete sa pozerať dolu. Mohlo by vám prísť zle a mohli by ste odpadnúť. Prichádzame na Vrchol nenávisti!

Peter: (pokojný sa opäť obracia k spolucestujúcemu) Páni, zdá sa, že to nikam nevedie.

Spolucestujúci: To sa tak vždy zdá. Ale to ešte nič nie je v porovnaní s tým, čo je pred nami. Keď vám dám znamenie, preneste váhu na druhú stranu! Jasné! (pauza) Pozor, už sa to bliží! Zákruta hnevu! Nakloňte sa! (Obaja sa skláňajú doprava.)

Obaja: Wauuuu...

Peter: (s obavami) Neviem, možno, že som sem nemal ani ísiť!

Spolucestujúci: Už je neskoro! Už sa to nedá zastaviť. Držte sa! (Obaja sa oprú o operadlo stoličky.) Prechádzame kopec úzkosti a strachu. Je to dosť nebezpečné. Ale to, čo bude ďalej, je ešte horšie.

Peter: (meravý od strachu) Čo to bude?

(Tí dvaja zdvihnu svoje stoličky, nahnú sa dopredu a znázorňujú prudký zjazd z kopca.)

Spolucestujúci: (kričí) Vchádzame do hlbokej depresie!

Peter: (kričí) Už to nevydržím! Zastavte! Chcem vystúpiť!

(Správca vychádza a zastavuje. Peter vystupuje, potáca sa a tăžko dýcha. Spolucestujúci krúti hlavou a odchádza za scénu.)

Peter: To bolo naozaj niečo hrozné. Niektorým ľuďom sa možno páči na horskej dráhe, ale pre mňa to nie je! Je mi z toho nanič!

Správca: Vyžaduje si to silný žalúdok. (Položí ruku na Petrove ramená.) Počúvajte! Vadilo by vám, keby som vám dal iný návrh?

Peter: Ani nie, len hovorte. Myslím, že nič horšie byť nemôže. Prišiel som sem, aby som sa cítil lepšie, ale zatiaľ mi nič nepomohlo. Je to ešte horšie. Čo mi chcete poradíť?

Správca: Nedaleko odtiaľ je obchod, blízko pri ulici Bolesti. Volá sa Majster v prezliekaní. Sám som tam nikdy nebola, ale zdá sa, že by to mohlo byť miesto, kde sa človeku podarí zakryť svoje problémy. Chodťte touto ulicou.

Peter: Vyzerá to lákavo. Idem tam. (Správca odchádza z pódia. Peter kráča po ulici, až kým nenarazí na nápis.)

Peter: Hm... Tu to je: Majster v prezliekaní. Dokážeme urobiť kompletnú zmenu!

(Pán prichádza z druhej strany pódia a Peter vstupuje)

Pán: Dobrý deň! Vitajte u nás!

Peter: Ďakujem. Dúfam, že tu máte niečo, čo mi pomôže vyriešiť moju situáciu.

Pán: Som si istý, že vám môžem pomôcť v každom probléme, do ktorého ste sa dostali. Len si želám, aby ste si všetky veci sta-rostivo premysleli skôr, ako sa s konečnou platnosťou rozhodnete. Rád vám pomôžem, kedykoľvek to budete potrebovať.

Peter: Zdá sa, že to bude niečo dobré. Nikdy som nemal rád unáhlené rozhodnutia. Spolu sa na to pozrime a povedzte mi, aké mám možnosti. (Začína si prezerať tovar.) Dôležité je ukázať ľuďom, že z tejto situácie sa človek tak ľahko nedostane. (Ob-javil masku väznej tváre.) Táto by mohla byť tá pravá. Ukryjem sa za ňu a stále sa budem cítiť ako človek. (Dáva si masku.)

Pán: Naozaj vyzeráte inak – tak novo. Ale je pravda, že maska nemôže nikdy natrvalo zakryť a odstrániť vaše problémy.

Peter: (Dáva si dolu masku) Asi máte pravdu. Časom sa sice môže rozpadnúť a ľudia uvidia, čo je za ňou. Mal by som si radšej vziať niečo také, na čo by som sa mohol spoľahnúť

Pán: To je pravda!

Peter: Myslím si, že som to našiel. (Dáva si šašovské okuliare a nos.) Ľudia si budú myslieť, že som v pohode.

Pán: Aj tak by to mohlo byť, ale nevyzeráte v tom ktovieako smiešne!

Peter: To, čo ste povedal, je pravda. Moje problémy sú vážnejšie (odkladá si okuliare a nos a pozera sa okolo seba). Nevidím nič vhodné, čo by som si vybral. Je to všetko, čo tu máte?

Pán: Je tu ešte niečo iné, čo vám môžem ponúknut.

Petr: Čo také?

Pán: Cestu von!

Peter: Ale ja som práve teraz nastúpil!

Pán: Nechcem, aby ste odo mňa odišiel. Ak tu však prichádzate z toho dôvodu, ako väčšina ľudí – aby ste sa zbavili svojich problémov, môžem vám pomôcť dostať sa z nich.

Peter: Povedzme, že máte pravdu (trochu výsmešným tónom hlasu). Ja som však prešiel celý tento hlúpy park, aby som sa zbavil svojej viny a zlého svedomia. Pokúšal som sa zabaviť sa, zabudnúť na všetko, pokúšal som sa ukryť to, ale nič nepomáha. Zdá sa mi, že jediný spôsob, ako sa z toho dostať, je samovražda.

Pán: To by nebolo správne rozhodnutie!

Peter: (ostro) Vy sám určite nemáte nič lepšie! (hned sa však ospravedlňuje) Prepáčte, mal som sem prísť asi najprv! Odpusťte mi!

Pán: Už som to urobil!

Peter: Čo? Čo ste urobil?

Pán: Odpustil som ti hned, ako si ma o to požiadal.

Peter: (váhavo, s prekvapeným pohľadom na Pána) Chcete mi povedať, že vy dokážete odpustiť? Že vy ste ten Pán, ktorý to dokáže?

Pán: (s ľahkým úsmevom na tvári) Áno, som tvojím Pánom – v prestrojení.

Peter: (cúvol o krok späť, ale stále neisto) Počkajte chvíľu. Ak ste naozaj ten veľký Majster, čo potom robíte v tomto zábavnom parku pre hriešnikov?

Pán: Zistil som, že práve tu je to najvhodnejšie miesto, kde môžem pomôcť ľuďom s ich problémami - priviesť hriešníkov k tomu, aby si uvedomili, akí sú a potom im pomôcť. To je moja úloha.

Peter: Ale ja to odpustenie stále nemám, necítim to! Ak ste mi odpustil, prečo sa stále cítim tak mizerne?

Pán: Je to jednoduché. Ty si nedokázal odpustiť sám sebe. Nedokázal si prijať odpustenie!

Peter: (po chvíli mlčania s hlbokým nádyhom) Myslím si, že tomuto hriešníkovi začína svítať.

Pán: (jemne si kladie ruku okolo Petrových ramien) Teraz som presvedčený, že môžeš odísť z tohto tragického kráľovstva a do-zvedieť sa niečo o inej veci.

Peter: (ide spolu s Pánom k východu) Áno, rád! Čo je to?

Pán: Krajina Odpustenia. Miesto, kde to jediné, čo môže stáť v ceste ľútosti a zabudnutiu, si ty sám.

(Príbeh končí, opona, svetlá)